

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1Svk/16/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4018200147
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Fečík
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:4018200147.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v kasačnom senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Fečíka (sudca spravodajca) a členiek senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD., LL.M a JUDr. Kataríny Cangárovej, PhD., LL.M v právnej veci žalobcu (sťažovateľa) J. C., nar. X.X.XXXX, bytom V. K. XX/XX, XXX XX Z. - Q. F., právne zastúpeného JUDr. Viktorom Mlynekom, advokátom so sídlom Štúrova 43, 949 01 Nitra, proti žalovanému: Úrad pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky (pôvodne: Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky), Tomášikova 14366/64A, 831 04 Bratislava, za účasti ďalších účastníkov konania: 1/ Jaguar Land Rover Slovakia s.r.o., sídlo Vysoká 2/B, Bratislava, IČO: 48 302 392, zastúpená zahraničným združením: CMS Cameron McKenna Nabarro Olswang, advokáti, v.o.s., sídlo Na Poříčí 1079/3a, Praha, Česká republika, v mene ktorej právne služby poskytuje organizačná zložka zahraničnej osoby: CMS Cameron McKenna Nabarro Olswang, advokáti, v.o.s., organizačná zložka, sídlo Staromestská 3, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 51 034 166, 2/ MH Invest, s.r.o., sídlo Mlynské Nivy 44/A, Bratislava, IČO: 36 724 530, zastúpený advokátom: JUDr. Allan Böhm, sídlo Jesenského 2, Bratislava, IČO: 30 845 238, 3/ P. X. U., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt G. XXXX/XX, Z. - Q. F., 4/ Združenie domových samospráv, o.z., sídlo Rovniankova 1667/14, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 31 820 174, 5/ D. P. F., nar. XX.X.XXXX, trvalý pobyt X. L. XXX/X, Z. - L., 6/ X. V., nar. XX.X.XXXX., trvalý pobyt P. XXXX/X, Z. - I., 7/ X. C., nar. XX.X.XXXX, trvalý pobyt X. L. XXX/XX, Z. - L., v konaní o všeobecnej správnej žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky číslo 28443/2017/SV/77372 z 21.11.2017, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 26S/6/2018-374 z 27.5.2021, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.
- II. Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

I.
Pribeh a výsledky administratívneho konania

1. Okresný úrad Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky (ďalej len „stavebný úrad“) podľa § 117b zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) vydal dňa 25.8.2017 podľa § 66 stavebného zákona v spojení s § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) stavebné povolenie č. OU-NR-OVBP2-2017/027127-10 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým o žiadosti ďalšieho účastníka 1/ ako stavebníka rozhodol tak, že povolil stavbu „Automotive Nitra project, E1 Budovy“ v rozsahu tam bližšie špecifikovaných (názvom a pozemkom, na ktorom budú umiestnené) stavebných objektov označených ako SO 810, SO 811 a SO 812, s miestom stavby Strategický park v katastrálnom území L. a E.. Vo výrokovej časti stavebného povolenia stavebný úrad ďalej uviedol základné údaje o stavbe, projektantovi stavby, spôsob uskutočnenia

stavby, dôvody, pre ktoré sa nevyžaduje rozhodnutie o umiestnení stavby (kde nad rámec tých, ktoré uviedol už v oznámení o začatí stavebného konania doplnil, že stavba je umiestnená v súlade s platnou územnoplánovacou dokumentáciou Mesta Nitra a Obce Lužianky), zoznam účastníkov konania, podmienky na uskutočnenie stavby, podmienky vyplývajúce zo stanovísk a rozhodnutí dotknutých orgánov a rozhodnutie o námietkach žalobcu, ktoré stavebný úrad zamietol.

2. Žalobca podal proti prvostupňovému rozhodnutiu stavebného úradu včas odvolanie, ktorým sa domáhal jeho zrušenia.

3. O podanom odvolaní rozhodlo Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky (ďalej len „žalovaný“) rozhodnutím číslo 28443/2017/SV/77372 z 21.11.2017 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“), ktorým podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku odvolanie žalobcu zamietlo a prvostupňové rozhodnutie potvrdilo. Rozhodnutie žalovaného nadobudlo v spojení s prvostupňovým rozhodnutím právoplatnosť dňa 18.12.2017.

II.

Konanie pred krajským súdom

4. Žalobca podal na Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) všeobecnú správnu žalobu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového rozhodnutia.

5. V podanej žalobe sformuloval žalobca osem žalobných bodov (označených ako III.1 až III.8), v ktorých namietal:

- porušenie § 32 ods. 2 stavebného zákona (žalobný bod III.1),
- nerešpektovanie § 9 ods. 2 vyhlášky č. 453/2000 Z.z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona (ďalej len „vyhláška č. 453/2000 Z.z.“) (žalobný bod III.2),
- nepreskúmateľnosť dopravného napojenia stavieb a vyústenia dopravy na rýchlostnú cestu I/64 (žalobný bod III.3),
- absenciu prebehnutia posudzovania dopadu na životné prostredie v zmysle § 24 ods. 2 zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o EIA“) (žalobné body III.4 a III.7),
- porušenie svojho práva na obdržanie fotokópie administratívneho spisu (žalobný bod III.5),
- upustenie od ústneho pojednávania (žalobný bod III.6),
- nedodržanie lehoty na oznámenie o začatí stavebného konania podľa § 61 ods. 1 stavebného zákona (žalobný bod III.8).

6. Dňa 27.5.2021 krajský súd vyhlásil rozsudok č. k. 26S/6/2018-374 (ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým žalobu zamietol a účastníkom konania nepriznal právo na náhradu trov konania.

7. Krajský súd odôvodnil napadnutý rozsudok v skrátenej podobe v zmysle § 140 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) poukázaním na skutočnosť, že žalobcom uplatnené žalobné body boli už predmetom posudzovania v iných súdnych konaniach a rozhodnutiach krajského súdu. Následne krajský súd skonštatoval, že pri žalobe žalobcu sa jedná o žalobu zainteresovanej verejnosti s odkazom na znenie § 24 zákona o EIA. Žalobca totiž nebol stavebníkom, resp. osobou, ktorá má vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ktorej vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám by mohli byť stavebným povolením priamo dotknuté.

8. Na podklade uvedeného krajský súd napadnutý rozsudok odôvodnil v zmysle § 140 SSP predovšetkým tým, že:

- vo vzťahu k žalobnému dôvodu III.1 poukázal na bod 31 odôvodnenia rozsudku sp. zn. 11S/76/2018 a vo vzťahu k nemu obsahovo rozsiahlejšie body 38 až 41 odôvodnenia rozsudku sp. zn. 11S/166/2018, v ktorých sa krajský súd podrobne zaoberal aj územným plánom Mesta Nitra,
- vo vzťahu k žalobnému bodu III.2 krajský súd odkázal na bod 36 odôvodnenia rozsudku sp. zn. 26S/24/2018,
- k žalobnému bodu III.3 krajský súd odkázal na body 50 až 51 odôvodnenia rozsudku sp. zn. 11S/166/2018 a obsahovo obdobný bod 37 odôvodnenia rozsudku sp. zn. 11S/76/2018, či bod 54 odôvodnenia rozsudku sp. zn. 11S/52/2017,

- k žalobnému bodu III.4 krajský súd odkázal na body 33 až 35 odôvodnenia rozsudku sp. zn. 11S/76/2018 s tým, že širšie odôvodnenie k nemu je aj obsahom bodu 41 odôvodnenia rozsudku sp. zn. 11S/60/2018, s ktorým totožné sú aj body 45 až 48 odôvodnenia rozsudku sp. zn. 11S/166/2018,
- k žalobnému bodu III.5, ktorého podstata spočívala v tom, že žalobca počas stavebného konania podal na stavebný úrad žiadosť o sprístupnenie informácií podľa zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií), ktorou žiadal sprístupniť fotokópiu administratívneho spisu zo stavebného konania, krajský súd uviedol, že vzhľadom na samostatnosť stavebného konania a konania o žiadosti o sprístupnenie informácií nemožno akékoľvek námietky nezákonnosti či už postupu v konaní alebo rozhodnutia o žiadosti o sprístupnenie informácií uplatňovať ako dôvody nezákonnosti iného, od konania o žiadosti o sprístupnenie informácií oddeleného samostatného správneho konania teda v danej veci stavebného konania,
- k žalobnému bodu III.6 krajský súd odkázal na bod 52 odôvodnenia rozsudku sp. zn. 11S/166/2018,
- k žalobnému bodu III.7 krajský súd odkázal na bod 53 odôvodnenia rozsudku sp. zn. 11S/166/2018 a obsahovo totožný bod 44 odôvodnenia rozsudku sp. zn. 11S/60/2018 a bod 36 odôvodnenia rozsudku sp. zn. 11S/76/2018,
- k žalobnému bodu III.8 krajský súd odkázal na bod 45 odôvodnenia rozsudku sp. zn. 11S/60/2018 s tým, že obsahovo totožný je aj bod 54 odôvodnenia rozsudku sp. zn. 11S/166/2018.

III.

Konanie na kasačnom súde

9. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca (ďalej aj „sťažovateľ“) včas kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP a navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

10. Sťažovateľ uviedol, že svoju aktívnu žalobnú legitímáciu odvodzuje aj od § 178 ods. 1 SSP, pretože bol ako fyzická osoba priamo ukrátený na svojich právach z titulu vlastníctva priamo susediaceho (bližšie však nešpecifikovaného) pozemku. V sťažnostných bodoch napriek ich rozsiahlemu a sčasti opakujúcemu vymedzeniu sťažovateľ predovšetkým namietal:

- že mu patrí aj postavenie účastníka konania ako na svojich právach dotknutej fyzickej osoby z titulu vlastníctva so stavbou priamo susediacich pozemkov (sťažnostný bod II.I),
- previazanosť ďalšieho účastníka konania v 2/ rade s osobou prednostu Okresného úradu Nitra (sťažnostný bod II.II),
- porušenie § 32 ods. 2 stavebného zákona, pretože aplikácia tohto ustanovenia je možná len v prípadoch povoľovania stavieb tvoriacich významnú investíciu v podobe výstavby strategického parku ako takého, ale nie už v prípade povoľovania stavieb tvoriacich jednotlivé ďalšie významné investície alebo investície, ktoré sa budú realizovať v rámci strategického parku, čím došlo aj k porušeniu § 62 ods. 1 písm. a) stavebného zákona (sťažnostný bod II.III),
- porušenie § 9 ods. 2 vyhlášky č. 453/2000 Z.z., v zmysle ktorého mala projektová dokumentácia obsahovať celkovú situáciu (zastavovací plán) celého súboru stavieb, vrátane zariadenia staveniska (sťažnostný bod II.IV),
- neriešenie dopravného napojenia, vyústenia dopravy na cestu I/64 (sťažnostný bod II.V),
- absenciu prebehnutia posudzovania dopadu na životné prostredie v zmysle § 24 ods. 2 zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o EIA“) (sťažnostný bod II.VI),
- porušenie svojho práva na obdržanie fotokópie administratívneho spisu a nenariadenie ústneho pojednávania (sťažnostný bod II.VII),
- nevysporiadanie sa s aplikáciou Aarhuského dohovoru (sťažnostný bod II.VIII).

11. Žalovaný vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti vyjadril v stručnosti svoj súhlas s napadnutým rozsudkom a navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť. Obdobne aj ďalší účastník v 1/ rade sa vo svojom vyjadrení stotožnil s napadnutým rozsudkom a jeho právnymi závermi, na podklade čoho navrhol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť.

IV.

Právny názor kasačného súdu

12. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal žalobca - sťažovateľ v lehote včas [§ 443 ods. 2 písm. a) SSP v znení účinnom do 30.6.2023], preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu.

13. Podobne ako krajský súd aj kasačný súd musí úvodom konštatovať, že vo svojej rozhodovacej činnosti viackrát rozhodoval o kasačných sťažnostiach proti rozhodnutiam krajského súdu vydaným na podklade všeobecných správnych žalôb sťažovateľa, pričom sťažnostné body uplatnené sťažovateľom v posudzovanej kasačnej sťažnosti už boli aj predmetom rozhodovania zo strany kasačného súdu. Z uvedeného dôvodu preto kasačný súd rešpektujúc svoju judikatúru bude v zmysle § 464 ods. 1 SSP v určitom rozsahu odkazovať na svoje predchádzajúce rozhodnutia majúce povahu ustálenej praxe kasačného súdu.

K postaveniu žalobcu (II.I)

14. Pokiaľ sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal, že mu prináleží aj postavenie žalobcu ako fyzickej osoby dotknutej rozhodnutím žalovaného na svojich subjektívnych právach z dôvodu vlastníctva pozemkov susediacich s povolenou stavbou, je potrebné uviesť, že táto námietka nebola v žiadnom rozsahu spojená s dôvodmi, s ktorými krajský súd spojil zamietnutie žaloby.

15. Krajský súd uvedenú identifikáciu žalobcu uskutočnil predovšetkým z dôvodu, aby sa vedel vysporiadať s tým, či a v akom rozsahu má spájať sťažovateľom namietané skutočnosti so zásahom do jeho subjektívnych práv, ak by sa jednalo o žalobu fyzickej osoby alebo so zásahom do verejného záujmu v oblasti životného prostredia pri žalobe zainteresovanej verejnosti.

16. Práve vzhľadom na to, že sťažovateľ opakovane argumentoval znením zákona o EIA, vyhodnotil ho krajský súd ako v stavebnom konaní vystupujúcu dotknutú verejnosť, t.j. vo vzťahu k aktívnej žalobnej legitímácii ako zainteresovanú verejnosť. Na tomto závere nebola spôsobilá nič zmeniť ani predmetná sťažnostná námietka, pretože sťažovateľ žiadnym spôsobom v kasačnej sťažnosti nekonkretizoval pozemky, z vlastníctva ktorých mu malo vzniknúť postavenie účastníka stavebného konania v zmysle § 59 ods. 1 písm. b) stavebného zákona.

K osobe prednostu Okresného úradu Nitra (II.II)

17. Vo vzťahu k tomuto sťažnostnému bodu týkajúcemu sa previazanosti ďalšieho účastníka konania v 2/ rade s osobou prednostu Okresného úradu Nitra kasačný súd uvádza, že táto skutočnosť nebola obsiahnutá ako žalobný bod v žalobe sťažovateľa a preto predstavuje v zmysle § 441 SSP novotu, na ktorú nemôže kasačný súd v kasačnom konaní prihliadať. V tejto súvislosti je právne irelevantné tvrdenie sťažovateľa, že táto skutočnosť mala vyplývať až následne. Pri posudzovaní zákonnosti rozhodnutia žalovaného bol totiž pre krajský súd v zmysle § 135 ods. 1 SSP v znení účinnom do 30.6.2023 rozhodujúcim stav v čase jeho právoplatnosti. V tomto smere je potrebné vykladať aj znenie § 454 SSP, čo znamená, že kasačný súd môže v zásade zohľadniť len také skutočnosti a dôkazy, ktoré mohol vzhľadom na obsah administratívneho a súdneho spisu zohľadniť a vyhodnotiť aj krajský súd.

18. Rovnaký záver nakoniec vyplýva aj z odbornej spisy, podľa ktorej „Kasačný súd rozhoduje len na základe skutočností a dôkazov, ktoré obsahuje súdny spis a administratívny spis. Avšak ani v tomto prípade sa nemôžu uplatňovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré nie sú zachytené v spisovom materiáli, práve naopak, jeho obsah je meradlom toho, či tu je daný kasačný dôvod. Preto okrem iného nemôže byť prípustné, aby sťažovateľ oprel svoju kasačnú sťažnosť o procesné skutočnosti, ktoré už mohol a mal uviesť v priebehu konania pred krajským súdom. Kasačný súd teda neprihliadne na skutočnosti, ktoré neboli uplatnené v konaní pred krajským súdom.“ (viď Baricová, J., Fečík, M., Števec, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava : C. H. Beck, 2018, s. 1697).

K § 32 ods. 2 stavebného zákona (II.III)

19. Z právneho rozboru § 32 ods. 2 stavebného zákona podľa kasačného súdu vyplýva, že na umiestnenie strategického parku sa nevyžaduje územné rozhodnutie, ak (splnenie podmienok)

priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia nie je v rozpore s ich umiestnením a? (kumulatívne) vyplýva z územného plánu obce alebo (alternatívne) z územného plánu zóny.

20. Kasačný súd sa v súvislosti s touto námietkou v plnom rozsahu stotožňuje so závermi krajského súdu a tiež v zmysle § 464 ods. 1 SSP odkazuje na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžk/26/2020 zo dňa 28.9.2022, týkajúci sa vo svojej podstate rovnakých účastníkov konania v obdobnej právnej veci, v ktorom kasačný súd uviedol: „...Toto ustanovenie však podľa kasačného súdu nevyžaduje, aby pre umiestňovaný strategický park existovalo v územnom pláne obce/zóny podrobne ustanovené priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia. Zákonným predpokladom, ktorý z citovaného ustanovenia vyplýva, je len absencia rozporu umiestnenia strategického parku s priestorovým usporiadaním územia a funkčným využívaním územia, ktoré je v územnom pláne ustanovené. Sťažovateľovi sa nepodarilo preukázať, že umiestnenie strategického parku, v ktorom mali byť povolené stavby postavené (opätovne súd zdôrazňuje, že sám sťažovateľ v žalobe tieto projekty nerozlišoval), bolo v rozpore s relevantnými časťami územného plánu. Sťažovateľ poukazoval na poznámku z textovej časti a legendu z grafického výkresu, ktoré podmieňujú priemyselnú výrobu či priemyselný park (vo forme rezervovanej funkcie) riešením územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny. Tieto state zvažoval a citoval v napadnutom rozsudku aj správny súd. Kasačný súd sa však v súlade s vyššie uvedeným domnieva, že pre aplikáciu § 32 ods. 2 stavebného zákona sa nevyžaduje, aby územný plán priamo podrobne riešil umiestnenie strategického parku. Podstatné je, že z územného plánu nevyplýva také priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie dotknutého územia, s ktorým by bol strategický (priemyselný) park v rozpore - napríklad rekreačná funkcia, bytová výstavba a pod. Preto sa dá povedať, že výslovná rámcová rezervácia územia na priemyselnú výrobu (hoci podmienená ďalšou dokumentáciou) v územnom pláne Mesta Nitra v podstate prevyšuje požiadavky stavebného zákona na absenciu rozporu s územným plánom, ak pri nesplnení podmienky uvedenej v poznámke/legende nie je územie určené na iný účel. Kasačný súd tiež poznamenáva, že jeho úlohou v tomto konaní nebolo preskúmať, či boli splnené všetky zákonné požiadavky na vydanie preskúmaného rozhodnutia alebo samostatne vyhľadávať nesprávnosti napadnutého rozsudku, ale len vyhodnotiť dôvodnosť sťažovateľom uplatnených a prípustných sťažnostných bodov.“

21. Pre úplnosť kasačný súd uvádza aj právny názor Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky vyjadrený v rozsudku sp. zn. 10Sžk/20/2021 z 17.2.2023 „(39) ... V zmysle § 32 ods. 2 stavebného zákona sa územné rozhodnutie nevyžaduje nielen na umiestnenie strategického parku, ale ani na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii (podľa § 1 ods. 3, 8, 11 a 12 zákona č. 175/1999 Z. z.), ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny. Prípravou územia sú podľa § 1 ods. 12 zákona č. 175/1999 Z. z. činnosti nevyhnutné na zabezpečenie realizácie strategického parku, vrátane výstavby alebo pokračovania výstavby súvisiacich a doplnkových stavieb a zariadení a iných obdobných prípravných činností.“

22. V uvedenej právnej veci je teda zrejmé, že stavby, ktoré sa realizujú v rámci stavebného povolenia, sú umiestnené v súlade s platnou územnoplánovacou dokumentáciou. Ohraničenie plochy strategického parku vyplýva z citovaného osvedčenia o významnej investícii a priestorového usporiadania strategického parku zo zastavovacieho plánu, ktorý bol predložený v rámci stavebného povolenia na prvý stavebný objekt areálu.

23. Na zdôraznenie správnosti vyslovených záverov kasačný súd poukazuje na uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. I. ÚS 416/2022-21 z 17.8.2022 ako aj č.k. II. ÚS 201/2022-19 z 10.5.2022 a č.k. I. ÚS 333/2022-14 z 9.6.2022, v ktorých sa ústavný súd zaoberal ústavnou sťažnosťou (totožného) sťažovateľa, namietajúceho porušenie čl. 13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a 4 a čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, rozsudkami Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky vydanými v podobných veciach. Rovnako ako aj v prejednávacom prípade, kasačný súd posudzoval zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov týkajúcich sa stavieb v rámci strategického parku a to na podklade sťažovateľom vznesených sťažnostných bodov, ktoré sú obdobné s tými, ktoré sťažovateľ uplatnil aj v prejedávanej veci. Ústavný súd Slovenskej republiky bol toho názoru, že Najvyšší správny súd Slovenskej republiky neporušil jeho práva, keď postupoval v medziach svojej

právomoci a nedopustil sa takého výkladu a aplikácie príslušných právnych predpisov, ktorými by poprel ich účel a význam.

K § 9 ods. 2 vyhlášky č. 453/2000 Z.z. (II.IV)

24. V zmysle § 9 ods. 2 vyhlášky č. 453/2000 Z.z., ak stavebník žiada o stavebné povolenie postupne na jednotlivé stavby súboru, projektová dokumentácia prvej stavby obsahuje celkovú situáciu (zastavovací plán) celého súboru stavieb vrátane zariadenia staveniska. Sťažovateľ namietal, že v posudzovanej veci nebol predložený zastavovací plán v rozpore s § 9 ods. 2 vyhlášky č. 453/2000 Z.z. Aj uvedenú námietku vyhodnotil kasačný súd za nedôvodnú, v súlade s argumentáciou správnych orgánov a krajského súdu.

25. Kasačný senát rovnako ako v rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Sžk/44/2020 z 30.11.2022, resp. 1Sžk/41/2021 z 21.7.2023 považoval za skutkovo ustálené, že posudzovaná stavba nebola prvou stavbou v rámci celého súboru stavieb a z toho dôvodu nebolo povinnosťou stavebníka v predmetnej veci predkladať zastavovací plán. Ten bol predložený v rámci stavebného povolenia na prvý stavebný objekt areálu, pričom vydaním stavebného povolenia sa zastavovací plán stal záväzným pre priestorové usporiadanie územia.

K neriešeniu dopravného napojenia (II.V)

26. Pri posúdení námietok týkajúcich sa napojenia na pozemné komunikácie kasačný súd v zmysle § 464 ods. 1 SSP odkazuje na rozsudok sp. zn. 4Sžk/13/2021 z 27.7.2023, body 49 a 50, riešiaci identické námietky toho istého sťažovateľa.

27. Kasačný súd v tomto rozsudku uviedol:

„49. Podľa § 66 ods. 4 písm. d) stavebného zákona v záväzných podmienkach uskutočňovania stavby sa podľa potreby ďalej určí podrobnejšie požiadavky na uskutočnenie stavby predovšetkým z hľadiska komplexnosti a plynulosti, napojení na siete a zariadenia technického vybavenia, pozemné komunikácie, odvádzanie povrchových vôd, úpravy okolia stavby a podmienok ochrany zelene, prípadne jej premiestnenia.

50. Aj v uvedenom prípade kasačný súd považuje námietky sťažovateľa za nedôvodné, keď požiadavky uvedené v § 66 ods. 4 písm. d) stavebného zákona nie sú povinnými náležitosťami, ale stavebný úrad ich určuje podľa potreby. Vzhľadom na to, že v rámci posudzovania povolenia zmeny stavby pred jej dokončením nešlo o napojenie na pozemnej komunikácie a predmetom tohto stavebného povolenia, ani projektovej dokumentácie nebolo dopravné riešenie, správny orgán prvého stupňa, rovnako ako žalovaný, nevzhládli potrebu vo svojich rozhodnutiach určiť požiadavky napojenia stavby na pozemné komunikácie, čo vo svojich rozhodnutiach i zdôvodnili. Rovnako uvedenú námietku riadne odôvodnil aj správny súd.“

28. K uvedenému kasačný súd dodáva, že predmetom posúdenia boli stavby špecifikované v stavebnom povolení. Každá stavba pritom môže potenciálne zvýšiť intenzitu dopravy v danej oblasti. To však automaticky neznamená, že uvedené vedie nutne k rozporu s verejným záujmom podľa § 62 ods. 4 stavebného zákona. Navyše v zmysle § 1 ods. 2 písm. c) zákona č. 175/1999 Z.z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov účinného v rozhodnej dobe, resp. de lege lata účinného § 3 ods. 2 písm. e) zákona č. 371/2021 Z.z. o významných investíciách, je každá investícia podľa daných normatívnych ustanovení investíciou vo verejnom záujme.

K posudzovaniu podľa § 24 zákona o EIA (II.VI)

29. Vo vzťahu k sťažnostnému bodu týkajúcemu sa potreby posúdenia vplyvu na životné prostredie kasačný súd poukazuje na to, že obdobný žalobný bod odôvodnil krajský súd odkazom na znenie svojho iného rozsudku v zmysle 140 SSP a to rozsudku č. k. 11S/76/2018-280 z 12.2.2020.

30. Vzhľadom na to, že kasačná sťažnosť sťažovateľa proti tomuto rozsudku už bola rozsudkom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžk/42/2020 z 24.11.2021 zamietnutá,

poukazuje kasačný súd v zmysle § 464 ods. 1 SSP na body 36 a 37 odôvodnenia tohto súdneho rozhodnutia:

36. Kasačný súd k námietke, že v rámci strategického parku neprebehlo zisťovacie konanie v zmysle zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie uvádza, že predmetná stavba bola posúdená MŽP v procese posudzovania vplyvov na životné prostredie, na základe ktorého bolo vydané rozhodnutie (záverečné stanovisko) od MŽP SR, odboru posudzovania vplyvov na životné prostredie pod č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 04.11.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.01.2017, v ktorom ministerstvo uviedlo, že účelom navrhovanej činnosti je vybudovanie výrobného závodu zameraného na výrobu a montáž automobilov Jaguar a Land Rover v lokalite strategického parku Nitra s tým, že súčasťou navrhovanej činnosti sú aj súvisiace činnosti externej infraštruktúry, ktorú bude zabezpečovať spoločnosť MH Invest, s.r.o.

37. Kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje tiež na to, že v rámci stavebného konania bolo okresným úradom zabezpečené aj stanovisko MŽP, odboru posudzovania vplyvov na životné prostredie vydané pod č. 44592/2017 dňa 04.10.2017, v ktorom sa uvádza, že povoľované objekty predmetnej stavby sú z koncepčného hľadiska v súlade so zákonom č. 24/2006 Z.z. a rozhodnutiami vydanými MŽP SR a ich relevantnými podmienkami. Pri rozhodovaní bol teda okresný úrad viazaný rozhodnutiami (záverečnými stanoviskami) vydanými MŽP SR, odborom posudzovania vplyvov na životné prostredie na navrhovanú činnosť „Automotive Nitra Project - Fáza 2“ číslo 4783/2016-1.7/pl zo dňa 04.11.2016 v spojení s rozhodnutím ministra životného prostredia SR zo dňa 13.01.2017 číslo 2930/2017-9.2 (1/2017-rozkl.) a bol povinný vychádzať zo záverov v nich obsiahnutých. Okresný úrad bol taktiež viazaný aj záväzným stanoviskom MŽP SR vydaným pod č. 44592/2017 dňa 04.10.2017, z ktorého vyplýva, že riešené objekty predmetnej stavby sú z koncepčného hľadiska v súlade so zákonom č. 24/2006 Z.z. a v súlade s rozhodnutiami vydanými MŽP SR podľa tohto zákona ako aj ich podmienkami.

K nevyhotoveniu fotokópie administratívneho spisu
a upusteniu od ústneho pojednávania (II.VII)

31. Kasačný súd zhodne s krajským súdom zdôrazňuje, že stavebné konanie a konanie podľa zákona o slobode informácií predstavujú dve samostatné administratívne konania a to aj vtedy, ak účastník stavebného konania využije svoje oprávnenie a žiadosťou podľa zákona o slobode informácií požiada správny orgán o kópiu administratívneho spisu. To následne znamená, že rozhodnutie vydané v stavebnom konaní a rozhodnutie vydané v konaní podľa zákona o slobode informácií predstavujú aj dva samostatné predmety správneho súdneho prieskumu.

32. Prípadná nezákonnosť rozhodnutia vydaného podľa zákona o slobode informácií alebo aj nečinnosť povinnej osoby preto nemôžu mať potom za následok nezákonnosť rozhodnutia vydaného v stavebnom konaní.

33. Účastník konania má v zásade na výber, či si vo vzťahu k určitej informácii uplatní svoje právo žiadosťou podľa § 14 a nasl. zákona o slobode informácií alebo podľa § 23 správneho poriadku upravujúceho nazeranie do spisov.

34. V danom prípade si sťažovateľ jednoznačne uplatnil svoje právo podľa zákona o slobode informácií. Napriek uvedenému však vo svojej kasačnej sťažnosti vo vzťahu k tomuto sťažnostnému bodu skonštatoval, že nevyhovením žiadosti podľa zákona o slobode informácií stavebný úrad porušil aj § 23 správneho poriadku. Tento záver sťažovateľa je ale právne chybný, keďže sa jedná o dva samostatné právne prostriedky.

35. Porušenie práva účastníka stavebného konania, ktoré by v určitom prípade mohlo mať za následok nezákonnosť rozhodnutia vydaného v stavebnom konaní, by totiž muselo byť spojené s porušením § 23 správneho poriadku. Táto procesná úprava sa totiž s odkazom na znenie § 140 stavebného zákona uplatňuje aj v stavebnom konaní. Sťažovateľ však v tomto sťažnostnom bode žiadne porušenie § 23 správneho poriadku nepreukázal. Aj v tomto smere možno pritom odkázať na konštantnú judikatúru kasačného súdu (napr. rozsudok sp. zn. 5Svk/2/2022 z 21.11.2023).

36. Vo vzťahu k nenariadeniu ústneho pojednávania kasačný súd zhodne s krajským súdom konštatuje, že tak ako príslušný žalobný bod aj táto sťažnostná námietka je len všeobecného charakteru.

37. V rámci stavebného konania nie je obligatórne ustanovená povinnosť vykonať ústne pojednávanie. V zmysle § 61 ods. 2 stavebného zákona môže stavebný úrad od ústneho pojednávania upustiť, ak sú mu dobre známe pomery staveniska a žiadosť poskytuje dostatočný podklad pre posúdenie navrhovanej stavby. To znamená, že nariadenie ústneho pojednávania, či upustenie od neho je výsledkom správnej úvahy stavebného úradu. V zmysle § 27 ods. 2 SSP pritom pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal alebo vykonal na základe zákonom povolenej správnej úvahy, správny súd preskúmava iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom.

38. Vzhľadom na všeobecné a abstraktné formulovanie tohto sťažnostného bodu preto kasačný súd nezistil žiadne porušenie zákonnosti týkajúce sa upustenia od ústneho pojednávania, ktoré by mohlo mať nejaký dopad na zákonnosť prvostupňového rozhodnutia, nieto ešte rozhodnutia žalovaného. Kasačný súd pritom akcentuje, že stavebný úrad v oznámení č. OU-NR-OVBP2-2017/027127-2 z 6.7.2017, doručenom 14.7.2017 aj sťažovateľovi, uviedol, že upúšťa od ústneho pojednávania, keďže sú mu dobre známe pomery staveniska a žiadosť poskytuje dostatočný podklad pre posúdenie navrhovanej stavby. Obdobne pritom posúdil rovnakú námietku Najvyšší správny súd Slovenskej republiky aj v rozsudku sp. zn. 4Sžk/27/2020 z 25.8.2022.

K Aarhuskému dohovoru

39. Pokiaľ sťažovateľ opätovne všeobecne a nekonkrétne namietal aj porušenie Aarhuského dohovoru, je potrebné skonštatovať, že keďže túto skutočnosť nenamietal v rámci žalobných bodov, ale prvýkrát až v kasačnej sťažnosti, jedná sa o nepovolenú novotu, na ktorú kasačný súd s odkazom na znenie § 441 SSP nemôže prihliadať.

V.
Záver

40. Na základe vyššie uvedených skutočností kasačný súd zistil, že kasačná sťažnosť žalobcu ako sťažovateľa neobsahuje žiadne právne relevantné sťažnostné body či námietky, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť preskúmaného rozhodnutia krajského súdu. Krajský súd sa v náležitom rozsahu vysporiadal so všetkými žalobnými bodmi, pričom bolo potrebné zohľadniť aj to, že žalobca - sťažovateľ obdobne skutočností namietal vo viacerých správnych súdnych konaniach, z ktorých viaceré už boli správnymi súdmi rozhodnuté, v dôsledku čoho postačovalo odkázať na závery vyplývajúce z príslušných súdnych rozhodnutí, ako tomu bolo nakoniec aj pri rozhodovaní kasačného súdu.

41. Kasačný súd preto nedospel k záveru, že by napadnutým rozsudkom bolo zo strany krajského súdu rozhodnuté na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, resp. že by zo strany krajského súdu došlo k porušeniu práv sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie.

42. Z uvedených dôvodov preto kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

43. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1, § 169 SSP a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov konania z dôvodu neúspechu v konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona (vo všeobecnosti) nevyplýva. Ďalším účastníkom konania kasačný súd neuložil žiadnu povinnosť, preto im rovnako náhradu trov konania nepriznal.

44. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v kasačnom senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 prvá veta SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.